

Kl. 14:56

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

»Vi vakler videre, Anders, vi vakler videre«.

Denne halvoptimistiske sætning blev jeg igen og igen mødt med i den sidste dramatiske uge af valgkampen. Det var hr. Jørgen Poulsens konklusion, når vi havde vendt verdenssituationen med udgangspunkt i verden omkring Ny Alliance. »Vi vakler videre«, sagde hr. Jørgen Poulsen og fortsatte med boblende optimisme og befriende selvironi og galgenhumor: »Valgplakaterne ligger og flyder i Darfur, og nødhjælpskasserne ligger spredt i Tønders gader. Men hvad gør det, min ven? Ingen er jo døde, og vi ligger jo ikke ligefrem omgivet af lig, mens vi venter på flybeskyttelse. Livet leger, vi tales ved.«

Eller som min far sarkastisk ville have sagt: »Fremad mod nye solbeskinnede højder«.

Der skal være plads til selvironi i politik. På en eller anden måde er dette Ny Alliances jomfrutale i Folketinget, for først nu har vælgerne haft mulighed for at stemme os ind. Dermed er det vel også en form for historisk tale, om ikke andet så for os selv og de 100.000, der valgte at prøve noget uprøvet den 13. november. 2,8 pct. sagde ja tak til vores tilbud om at gå nye veje. Omvendt kan man sige, at 97,2 pct. sagde nej tak i denne omgang. Der er plads til fremgang.

Men det er ikke Ny Alliance, der er emnet for denne tale. Det er derimod statsministerens åbningstale. Statsministeren vakler også videre, nu med lige præcis de nødvendige 90 mandater. Heldigvis for ham har Dansk Folkeparti og De Konservative lovet under ingen omstændigheder at vælte Venstres formand, så det skal jo nok gå.

Vi er i Ny Alliance generelt set meget glade for statsministerens åbningstale. Nogle vil måske kalde den en tale, der er en anelse kedelig og måske endda forudsigelig. Alle på og omkring Christiansborg havde jo trods alt talt og talt om regeringsgrundlaget, siden det blev klart, at VKO-flertallet overlevede.

Regeringsgrundlaget dannede tydeligvis fundament under talen. Ja, nogle vil måske påstå, at de helt selv har ydet et markant bidrag til talen og regeringsgrundlaget. Statsministeren sagde jo også selv tirsdag, at stort set alle ville kunne genkende noget fra deres eget partiprogram.

Et er sikkert: Det er helt klart, at det er en tale med et helt andet indhold, end når statsministeren tidligere har åbnet Folketinget. Noget er der sket. Måske er det Socialdemokraterne, der en-

delig har haft held med at tvinge statsministeren til at nedsætte en skattekommission og et kortvarigt opgør med skattestoppet. Måske er det De Konservative, der nu høster frugten efter 6 års loyalt arbejde på det område. Måske er det SF, der har haft held til at overbevise statsministeren om, at ulandshjælpen skal op, hvem ved? Måske er det Det Radikale Venstre, der endelig har fået vredet armen om på ryggen af statsministeren, så der nu bliver oprettet en klimapulje.

Om det er Kristendemokraterne, der har haft held til at få indflettet i regeringsprogrammet, at biskopperne nu skal åremålsansættes og derefter på valg, ved jeg ikke, men det er i hvert fald nu en del af regeringens politik. Måske er det SF, der har fået listet noget ind med lavere moms, og det kan ikke afvises, at S og R i fællesskab formåede at overbevise statsministeren om, at det er tid til et opgør med forbeholdene. Og måske er det Enhedslisten, der efter vedholdende pres har formået at få regeringen til at indse, at der skal gøres noget ved asylforholdene.

Det er nok klogest at overlade den slags konklusioner til historikerne. Fra Ny Alliances side glæder vi os bare. Vi vakler videre, fortsat målrettet, men vi gør os ingen illusioner. Det er faktisk stadig sådan, at VKO har flertal i Danmark, 90 mandater som sagt.

Eller sagt på en anden måde: Hvert enkelt medlem i K, V og Dansk Folkeparti har vetoret over for alt. Så hvis regeringen falder af på den og igen begynder at fristes af blokpolitikken, ja, så er der ikke et eneste af VKO-blokkens medlemmer, der kan frasige sig et afgørende ansvar, f.eks. hvis der skal gribes ind i forbindelse med forårets overenskomstforhandlinger, eller når der skal laves en skattereform. Den vetoret eller trussel, om man vil, kan statsministeren kun fragte det yderste V-, K- eller DF-mandat ved at gå fra ord til handling, ved at gå fra at tale om det brede samarbejde til at virkeliggøre det brede samarbejde.

Ny Alliance er klar, fyldt med stærke intentioner og vilje til reformer. Danmark kan tage de nødvendige, visionære skridt ind i globaliseringen. Vi er klar, så skatten på arbejde kan komme ned og ikke kun småjusteres, så ulandshjælpen kan komme op på den ene procent, som den bør ligge på, så vi kan få langt mere forebyggelse, bl.a. gennem klogere momsregler, så vi kan komme af med forbeholdene, så lægerne kan få en endnu bedre uddannelse, så klimapuljen kan blive til virkelighed, så det brede samarbejde kan blive til virkelighed.